दंताइवदंताःसुखदुःखभोजकत्वात्कर्माणि कृष्णंअयःमलिनत्वात्बंधकत्वाच्चअविद्यातन्मयाः उपाध्यायःकेवलकर्मार्जितेएवसुखदुःखेभुंक्तेइत्यर्थः तवतुहरतीतिहिरण्यंसंकल्पस्तन्मयास्तत्प्रधानाःदंताः अतस्त्वंसयदिपितृलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यपितरःसमुत्तिष्ठंतीतिश्रुतेःसंकल्पमात्रसिद्धविषयोपनीतंसुखंभोक्ष्यसिब्रह्मवित्त्वादित्यर्थः एतेनानात्मज्ञस्यापिगुरोराराधनादात्मज्ञानंभक्तस्यभवति एकलव्यस्येवमृन्मयद्रोणाराधनादितिदर्शितं श्रेयोज्ञानं ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ यथाश्विनावित्युक्त्यास्वस्यतादृक्श्रेयःप्रदानेसामर्थ्याभावःसूचितउपाध्यायेन ॥ ७६ ॥ एषातस्येतिसूतवाक्यं ॥ ७७ ॥ शुश्रू

तमश्विनावाहतुःप्रीतौस्वस्तवानयागुरुभक्त्या ॥ उपाध्यायस्यतेकार्ष्णायसादंताभवतोऽपिहिरण्मयाभविष्यंतिचक्षुष्मांश्चभविष्यसीतिश्रेयश्चावाप्स्यसी

ति॥ ७३॥ सएवमुक्तोऽश्विभ्यांलब्धचक्षुरुपाध्यायसकाशमागम्याभ्यवादयत्॥ ७४॥ आचचक्षेचसचास्यप्रीतिमान्बभूव ॥ ७५॥ आहचैनंयथाऽश्विनावाहतुस्तथात्वंश्रेयोऽवाप्स्यसि॥ ७६॥ सर्वेचतेवेदाःप्रतिभास्यंतिसर्वाणिचधर्मशास्त्राणीति॥ एषातस्यापिपरीक्षोपमन्योः॥ ७७॥ अथापरःशिष्यस्तस्यैवापोदस्यधौम्यस्यवेदोनामतमुपाध्यायःसमादिदेशवत्सवेदइहास्यतांतावन्ममगृहेकंचित्कालंशुश्रूषुणाचभवितव्यंश्रेयस्तेभविष्यतीति ॥ ७८ ॥ सतथेत्युक्त्वागुरुकुलेदीर्घकालंगुरुशुश्रूषणपरोऽवसत्॥ गौरिवनित्यंगुरुणाधूर्षुनियोज्यमानःशीतोष्णक्षुत्तृष्णादुःखसहःसर्वत्राप्रतिकूलस्तस्यमहताकालेनगुरुःपरितोषंजगाम॥ ७९॥ तत्परितोषाच्चश्रेयःसर्वज्ञतांचावाप ॥ एषातस्यापिपरीक्षावेदस्य ॥८०॥ सउपाध्यायेनानुज्ञातःसमावृतस्तस्माद्गुरुकुलवासाद्गृहाश्रमंप्रत्यपद्यत ॥ तस्यापिस्वगृहेवसतस्त्रयःशिष्याबभूवुःसशिष्यान्नकिंचिदुवाचकर्मवाक्रियतांगुरुशुश्रूषाचेति ॥ दुःखाभिज्ञोहिगुरुकुलवासस्यशिष्यान्परिक्लेशेनयोजयितुंनेयेष ॥८१ ॥ अथकस्मिंश्चित्कालेवेदंब्राह्मणंजनमेजयःपौष्यश्चक्षत्रियावुपेत्यवरयित्वोपाध्यायंचक्रतुः ॥ ८२ ॥ सकदाचिद्राज्यकार्येणाभिप्रस्थितउत्तंकनामानंशिष्यंनियोजयामास॥ ८३॥

षुणासेवापरेण ॥ ७८ ॥ गौर्बलीवर्दः ॥ ७९ ॥ अत्रउद्दालकपरीक्षायास्तात्पर्यमत्यल्पमपिगुरुकार्यंदेहत्यागेनापिकर्त्तव्यं उपमन्युपरीक्षायाअत्यावश्यकमप्याहारादिकंगुरुणाप्रतिषिद्धंचेत्त्यक्तव्यमेवेति वेदपरीक्षायाअनर्हेपिकर्मणिगुरुणानियुक्तःशीतोष्णादिनाबाध्यमानोपिनविषीदेदनुग्रहइत्येवमत्वातिष्ठेदिति एवमग्रेप्याख्यायिकातात्पर्याण्यूह्यानि ॥ ८० ॥ अथसेवामनिच्छंतंगुरुमर्थेनतोषयेत् गुर्वर्थेयतमानंतमनुगृह्णंतिदेवताइत्येतद्दर्शयितुमुत्तंकाख्यायिकामाह सउपाध्यायेनेत्यादिना सवेदःसमावृतोमेखलाजिनादिब्रह्मचर्याश्रमलिंगंत्यक्त्वास्नातकत्वंप्राप्तः नेयेषनकामितवान् ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ नियोजयामासअग्निशुश्रूषादौइतिशेषः ॥ ८३ ॥

* यथाश्रुतेकार्ष्णायसादंताइत्युपाध्यायस्यनिर्दयत्वंसूचितं तवहिरण्मयाइतित्वंशिष्येषुदयावान्भविष्यसीति तेनानुपताप्यैवानुग्राह्यमनुगृह्णीयादित्युक्तंभवति

Digitized by Google